

UKAZ JE, DA BRANIJO BERLIN DO ZADNJEGA

London, 14. marca — Ruske čete so predrlle glavno nemško linijo zapadno od reke Odra direktno pred Berlinom, tako poroča Reuterjeva depeša iz Moskve. Nemški poveljnik berlinske posadke je izdal ukaz, da je treba braniti prestolnico do zadnje krogelje.

NI MOGEL PRIKLICA- TI DUHA POKOJNE- GA DARROWA

Chicago. — Claude Noble, čarovnik iz Detroita, je že sedmič poskusil, da bi priklical z onega sveta duha pokojnega Clarence Darrowa, slavnega kriminalnega odvetnika. In sedmič se mu stvar ni posrečila.

Noble je klečal na mostu, s katerega je bil raztresen pepel pokojnega Darrowa v vodo, ter govoril: "Clarence Darrow, tukaj sem, da izpolnim najino pogodbo. Ako se mi moreš prikazati, stori to zdaj." Toda njega ni bilo.

Nove vrste stavka

Delavci v Chicago Pneumatic Tool Co. 1241 E. 49. St. so začeli z nove vrste stavko. Delavci odidejo namreč z dela domov dve uri in pol prej, kot je pa njih ura. To delajo vsak dan že en teden. S tem hočejo doseči, da podjetje odsluži pomožnega poslovođa Charlesa Borisa.

Razne vesti od naših borcev v službi Strica Sama

Po 32 mesecih v službi Strica Sama je prišel z Aleutskih otokov na dopust Eddie Slogar, sin Mr. in Mrs. Andrej Slogar iz 1106 E. 63 St. Doma bo ostal do 2. aprila. To je njegov prvi dopust, katerega bo porabil v to, da se bo v soboto poročil z gđ. Florence Kardoš. Poroča bo ob desetih zjutraj v cerkvi sv. Filipa na 82. cesti. Sorodniki, prijatelji in znanci so prijazno vabljeni k poročni maši.

Njegov brat Al služi pa že tri leta nekje na Pacifiku.

Mrs. Hedwig Pavlik je prejela pismo od sina Pvt. Ray Pavlika, ki se nahaja v bolnišnici na Pacifiku. Poslal je tudi sliko, na kateri so njegovi štirje tovariši, med njimi tudi Joe Somrak iz fare sv. Vida. Ako želi njegovi starši videti to sliko, naj pokličejo IV-4406.

Na 9. marca je graduiral na Cornell univerzi Joe A. Centa ter dobil čin ensign v mornarici. Prej je graduiral iz Collinwood višje šole ter Illinoiskega inženirja. Naše čestitke.

Njegov brat Pfc. Frank služi pri marinah na Pacifiku zadnjih 23 mesecev. Bil je med prvimi četami, ki so se izkrcale na otoku Guam. Ker bo tudi Joe v aktivni službi na Pacifiku, je upanje, da se bo sta brata kmalu sestala.

Brata sta sinova družine Mr.

Maršal Žukov je prebil nemško linijo na 18 milj širine med trdnjavama Kuestrin in Frankfurtom. Uradno Rusi o tem še vedno molčijo.

Nemci trdijo, da ima maršal Žukov v tem sektorju več kot 100,000 mož, s katerimi bo vodil ofenzivo na Berlin.

Poveljnik obrambovcev v Berlinu je general Bruno von Hausenschild, ki je izjavil, da se bo poslužil vseh zvižakov, da ubrani mesto. Vse, kar more nositi puško, je dobilo orožje in municijo v roke. Ta general, pravijo, je ekspert v bojih s tanki in da je vedno poln bojnih zvižakov. Boril se je pred Moskvo in Stalingradom.

Vesti iz Stockholma poročajo, da sta bila odstavljena nemška poveljnika na vzhodni in zapadni fronti. Generala Guderiana je nadomestil na vzhodni fronti general Schoerner, feldmaršala von Rundstedta na zapadni fronti pa feldmaršal von Model.

Enajsta obletnica

V petek ob 8:15 bo darovana v cerkvi sv. Vida maša za pokojno Gertrude Možina v spomin 11. obletnice njene smrti.

St. Clair cesta ne bo še 2 meseca za promet

Postrežbeni direktor Sam David je včeraj izjavil, da St. Clair cesta, ki je bila poškodovana v plinski razstrelbi 20. oktobra, ne bo odprta za promet še dva meseca. Odvodni kanal pod cesto je sicer že popravljen, zdaj pa polagajo glavno vodno cev in cevi za telefonske in električne žice.

Odvodni kanal pod Norwood Rd. ne bo popravljen do meseca junija, dočim podcestna dela na 61. cesti ne bodo gotova do jeseni, je rekel direktor.

Odvodne kanale, vodne cevi in drugo je razbila plinska razstrelba, da je treba zdaj vse nove položiti.

Poslanska zbornica je odobrila posilni sklad še za eno leto

Washington. — Poslanska zbornica je odobrila posilni sklad še za eno leto. Toda ob enem je pa sprejela dodatek, da se iz tega sklada ne sme dajati za drugo kot samo v vojne namene, dalje, da se ne sme iz tega sklada dajati za relief po vojni, niti za rekonstrukcijo kake dežele.

Predlog je bil poslan v senat za nadaljnjo akcijo. Sedanji program posilnega sklada poteče 30. junija, zato mora kongres še pred tem časom kreniti, če se še podaljša ali ne.

Proti predlogu se je oglasilo samo par poslancev. Na primer poslanec Rich iz Pennsylvanije je obdolžil vlado, da troši denar iz tega sklada ter vpil, da je predsednik Roosevelt zapravil več, ki ne pozna vrednosti dolarja.

Za obdelovanje vrto dan na razpolago gazolin

Odbori za racioniranje gazolina bodo tudi letos dovolili gazolin onim, ki ne morejo drugače do svojih victory vrto kot z avtom. Za 6 mesecev bodo dovolili gazolina za 300 milj. Toda kdor ima do vrta dlje kot 15 milj do doma, ali od prostora, kjer dela, ne bo dobil gazolina.

ZAVEZNIKI SE PO- GAJAJO Z NEMCI ZA UJETNIKE

Stockholm. — Anglija se pogaja s posredovanjem Švice za izmenjavo 30,000 angleških vojni ujetnikov in Zed. države tudi za toliko. Oba zaveznika se trudita, da bi dobila iz Nemčije svoje državljane vzpričo težkih razmer v Nemčiji, kjer naciji zdaj premikajo ujetniška taborišča iz kraja v kraj pod najtežjimi okoliščinami.

Ako bodo imela ta pogajanja kak uspeh, se ne more še vedeti.

Narednik pripoveduje o prehodu čez most

Pariz. — Saržent Alexander Drabek, farmarski sin iz Holland, Ohio, je uradno priznan kot prvi ameriški vojak, ki je šel po mostu čez reko Reno na desni breg. Z njim čez most je šel 27. bataljon prve armade, devete divizije. Časnikarski poročevalci so ga dobili medse, da jim pove, kako je bilo.

Predvsem je zatrdil, da se mu je zdel most najmanj 250 milj dolg, čeprav je v resnici samo 250 jardov. Povedal je,

Amerikanci so zavzeli Honnef na onstran reke Rene po hudem boju

SENAT JE ODOBRI- GLASOVNICO ZA VOJAKE

Columbus, O. — Državni senat je soglasno sprejel predlog, da odsotni vojaki lahko volijo v primarnih in glavnih volitvah letos, 1946 in 1947.

Predlog bazira na istih točkah, kot so bile v veljavi pri lanskih volitvah za vojake. Predlog je bil poslan v poslansko zbornico, kjer bo tudi odobren.

Senatorji iz okraja Cuyahoga so se obrnili proti sen. Boydu

Columbus. — Vseh pet demokratskih senatorjev iz okraja Cuyahoga je šlo v boj proti senatorju Wm. Boydu, ki je tudi demokrat. Ofenzivo je povzročil Boydov predlog, da se v tem okraju voli poslance in senatorje po distriktih.

Proti temu je senator Metzenbaum, ki je potegnil za seboj druge demokratske senatorje in Metzenbaum je vrhovni poveljnik ofenzive proti Boydu. Opozicija je hotela, da bi se o Boydovem predlogu takoj glasovalo, še predno bi mogel dobiti Boyd zadostno večino na svojo stran. Boyd trdi, da je opozicija nahujškal načelnik Ray T. Miller.

Razen delavskih unij in odvetnikov je vse drugo javno miniralo za Boydov predlog, ker daje možnost, da bo vsak volivec poznal svojega kandidata za legislaturu, dočim jih danes volimo iz vsega okraja in največkrat poznamo samo enega ali dva.

V Parizu so jih obsodili 66 na smrt

Pariz. — V 10 dneh tega meseca je posebno francosko sodišče obsodilo 66 oseb na smrt. Obtožene so bile kolaboracije z nacijo za časa okupacije.

K molitvi

Članice Oltarnega društva fare sv. Vida in društva sv. Ane št. 4 SDZ naj se zbere nočjo ob osmih v Želetovem pogrebem zavodu na 152. cesti, da se poslovo od pokojne sestre Helene Lavrič, jutri zjutraj ob 9:30 naj se pa udeležijo pogrebne maše.

Za veliko noč

Mary's Fashion Shoppe, 6521 St. Clair Ave. naznanja, da je dobila lepo zaolgo oblek nalašč za veliko noč. V zalogi ima tudi vse drugo, kar potrebujejo ženske k lepi obleki.

Malo več kot eno miljo imajo še do Adolf Hitlerjeve ceste; Patton se pripravlja, da se zapodi čez Mozelo pod Coblencem

Pariz, 14. marca. — Prva ameriška armada se je prebila preko gričevja vzhodno od mostiča pri Remagnu in je samo dobro miljo še od glavne deželne ceste, imenovane Adolf Hitlerjeva cesta, ki veže Frankfurt s Porurjem. Po hudih bojih so Amerikanci zavzeli mesto Honnef na severnem krilu fronte onstran Rene.

Nemški radio je danes trdil, da je general Patton pripravljen s svojo tretjo armado, da plane čez reko Mozelo zapadno od Coblensa in da ima Patton tukaj tri pehotne in tri do štiri divizije tankov.

Most pri Remagnu, preko katerega so na 7. marca popoldne vdrl ameriške čete preko Rene, je še vedno v dobrem stanju, čeprav je bil že večkrat zadet od nemških baterij. Vse poškodbe ameriški inženirji sproti popravijo.

Nemci še niso udarili z vso silo na ta kraj prehoda ameriških čet, ker še ne vedo, če ne bodo zavezniki vrgli svoje čete še kje drugje čez Reno. Zavezniki so spazili krdo nemških tankov v smeri proti Porurju.

Honnef je največji kraj, ki so ga ameriške čete dozdaj osvojile na desnem bregu. Tukaj se zdaj naslanja levo krilo ameriške fronte preko Rene.

Amerikanci so prodrli do 7 milj vzhodno od Rene ter ob 11 do 13 milj na obe strani ob Reni. Nemci trdijo, da so zgradili Amerikanci nov most čez Reno.

Nemci še vedno napovedujejo, da se pripravljajo zavezniki na severnem koncu fronte, da udarijo čez Reno. Tam drže fronto: kanadska, angleška in 9. ameriška armada.

Ameriški letalci so našli tri nemška letališča v okolici, mostiča pri Remagnu. Razbili so Nemcem 57 letal ter jih poškodovali 49. Ta nemška zračna armada se je najbrže pripravljala, da razbije most čez Reno.

Angleži so vrgli na nemške tarče danes prvič največje bombe, ki jih je svet še videl. Vsaka bomba tehta 11 ton in kamor zadene, se tudi pozna.

Patrolja 9. ameriške armade je danes prešla Reno blizu Duisburga, da pronajde, kako močne so nemške pozicije onstran Rene. Nazaj je prinesla poročilo, da imajo naciji tam dobro utrjene pozicije.

Iz Willarda

Mrs. Frank Petkovshek, ki je bila nekaj časa radf operacije v bolnišnici, je zdaj zopet doma in zdravje se ji povoljna boljša.

NOVI GROBOVI

Mary Gornik

Po kratki bolezni je umrla Mary Gornik Bohnič roj. Znidaršič, stara 72 let. Stanovala je na 1233 E. 71. St. Pogreb bo iz Zakrajškovega pogrebnega zavoda. Čas pogreba in druge podrobnosti bomo objavili jutri.

Terezija Cvelbar

Danes zjutraj je umrla Terezija Cvelbar, stara 74 let. Stanovala je na 3626 E. 81. St. Pogreb bo iz Ferfoliatovskega pogrebnega zavoda. Čas pogreba in druge podrobnosti bomo sporočili v jutrišnjem listu.

Vitus Kmet

Danes zjutraj ob 2:30 je umrl v Podveljine bolnišnici Vitus Kmet, star 40 let, stanujoč na 6206 Schade Ave. Pogreb bo iz Zakrajškovega pogrebnega zavoda. Čas pogreba in druge bomo prinesli jutri.

Razne važne vesti iz prestolnice

* Naš državni oddelek bo v kratkem prejel od Italije uradno izraženo željo, da bi postala članica Združenih narodov. Tako je rekel italijanski ambasador Tarchiani v Washingtonu.

* Senator Ellender in senator Wagner bosta v kratkem vložila predlog za 7 bilijonov dolarjev program, s katerim se bo zidalo hiše po vojni. Senatorja pravita, da bo ta program omogočil, da bo lahko lastovala vsaka ameriška družina svojo hišo.

* Naša dežela nujno potrebuje lanenega semena za izdelavo lanenega olja. Argentina ga ima kakih 50 milijonov bušjev. Toda državni oddelek ne pusti napraviti kupčije, ker Argentina noče v ligo narodov. Argentina zdaj laneno seme že za kurivo, ker ga ne more prodati. Pravijo, da je to diplomacija.

* Vlada bi rada poslala za relief v Evropo 20 milijonov bušjev žita na mesecev in sicer do avgusta. Pa ga še daleč ne bo mogla toliko poslati. Na razpolago ni železniških voz, da bi pripeljali žito do pristanišč, tam pa ladji ni, da bi prepeljale žito v Evropo. Poleg tega pa Evropa zahteva od nas moko. Za mesec marec jo zahtevajo Evropejci dva milijona vreč.

* Najvišja sodnija ni hotela vzeti v pretres slučaj zaplenitve po armadi Wardovih prodajalen. To pomeni, da zadeva ne bo prišla do najvišjega sodišča pred jesenjo.

* Trgovine na drobno so napravile v januarju za 12% več kupčije kot v januarju lanskega leta.

"AMERIŠKA DOMOVINA"AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER6117 St. Clair Ave. Cleveland 3, Ohio.
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$6.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.50.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$4.50.
Za Ameriko in Kanado, četrt leta \$2.00. Za Cleveland, po pošti, četrt leta \$2.25.
Za Cleveland in Euclid, po razpisalnih: Celotno leto \$6.50, pol leta \$3.50,
četrt leta \$2.00.
Posamezna številka 3 cente

SUBSCRIPTION RATES:

United States and Canada, \$6.50 per year. Cleveland, by mail, \$7.50 per year.
U. S. and Canada, \$3.50 for 6 months. Cleveland, by mail, \$4.00 for 6 months.
U. S. and Canada, \$2.00 for 3 months. Cleveland, by mail, \$2.25 for 3 months.
Cleveland and Euclid by Carrier, \$6.50 per year; \$3.50 for 6 months.
\$2.00 for 3 months.
Single copies 3 cents.

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

No. 60 Thur., Mar. 15, 1945

Po krempljih leva

Star pregovor pravi, da leva spoznaš že po samem kremplju. Lažnjivost in zmotnost partizanstva spoznate, če berete, kako morajo njegovi ameriški priganjanci zanj lagati.

Mirko Kuhelj, slavni SANSov tajnik, je zopet vzel pero v svojo desno roko ter v potu svojega obraza osrečil ameriško Slovenijo z novim pisateljskim proizvodom: Slovenija v borbi za svobodo. O tem predmetu je baje dobil SANSov "častni" predsednik točne in zanesljive informacije iz Slovenije kar iz nevtralnih virov. S to izjavo hoče dati SANS-ov tajnik veliki poudarek svojim izjavam. Prav v zadnjem času so o "častnem" predsedniku Adamiču napisali kaj nečedne stvari. V čikaškem listu "Narod" pravi Čeh Vladimir Vancik o njem, da je "bigot" in da je upravičeno vprašanje o njegovi intelektualni poštenosti. Pa pustimo častivrednemu SANSu tega častitljivega "častnega" predsednika. Mi smo v našem listu že pokazali na kopico laži, ki jih je ta častni predsednik natvezel ameriškemu občinstvu o Sloveniji. Nihče ni mogel ugovarjati našim ugotovitvam. Tudi o Adamičevih nevtralnih virih smo pokazali, da so zelo motnega izvora. Zgodbo o Ravniharjevi hčeri je Adamič prinesel po virih znanih pristojnim uradnikom U. S. Ko smo pokazali, kako si ta mož izmišljuje "vire", je baje Kuhelj v Pittsburghu zagovarjal svojega predpostavljene, čes da ga je Krek zapeljal. Krek seveda nikoli ni pošiljal poročil Adamiču, še manj pa po kakih kanalih znanih uradnikom U. S. Z novimi lažmi se ne da zabrisati prejšnjih.

Iz naslednjega bo razvidno, da spet nič ne drže Adamičevi viri. Tudi ne bo z dodajanjem novih izmišljotin nihče zabrisal živalskih nasilj partizanov. Mi se prav neradi pečemo z razkrinkavanjem Kuhljevih praznih storij. Če vsaj nekatere izmišljotine razkrijemo, storimo le zato, da čitatelji vidijo, da je lažnjivost tukajšnjih partizanskih priganjancev prav sorodna z zločinstvom komunistov v starem kraju. Če kljub temu, kar navedemo, socialistične in komunistične pravoverne ovčice lahko vse verjamejo, kar jim SANS natvezi, tedaj blagor jim v njih priproščini.

Naj začnemo kar s pripovedko o ustanovitvi Osvobodilne fronte. Adamičev zaupnik pravi, da je bila ustanovljena že 27. aprila 1941. Vsi ameriški poročevalci — v zadnjem času zlasti komunistom prijazna Smith in Miller — poudarjajo, da se komunisti niso borili proti Nemcem, dokler Rusija ni bila napadena. Že mogoče, da je bil 27. aprila kak sestanek komunistov, toda sedaj je že tako ugotovljeno po drugih, da tak sestanek ni bil proti Nemcem, da ne bo pomagalo prav nobeno tajenje. Zakaj sami prinašate take stvari v svojih svobodomiselnih listih? Kako pa je to ustanavljanje iz trte izvitve, se najbolje vidi iz samega SANSovega poročila, kdo da je vse bil na tistem sestanku. "Korporativno je pristopila krščansko socialistična stranka." Vsak otrok v Sloveniji pa ve, da take stranke na Slovenskem nikoli ni bilo. Pa Kuhelj je naredil, da je pristopila. Pristopila je po Kuhljevem socialistična stranka in seveda spet korporativno. Prav ta stranka je bila takrat v "Slovenski zavezi", ki ni imela nobene skupnosti s komunisti. Ali je bila tedaj na dveh krajih obenem in to v obeh krajih korporativno? Toda Amerikanec verjemi, če ne si nazadnjak. Saj je vendar SANSov tajnik to oznanil! Še lepše je z Zvezo slovenskih fantov. To je namreč izrazilo katoliška organizacija slovenske mladine. Toda tudi ta se je morala ukloniti Kuhljevemu ukazu in iti s komunisti korporativno. Lahko z lučjo iščete po Slovenskem tistega, ki je kdaj kaj slišal o "katoliških obrtnih zadrukah." Tudi te uboge zadruge, ki jih sploh nikjer ni, so morale na Kuhljev ali Adamičev ukaz korporativno pristopiti. Tako se laganje v SANSovem spisu začne in podobno se nadaljuje.

Če berete naprej zveste, da je bila Slovenska ljudska stranka za pasivni odpor proti okupatorju. Osvobodilna fronta pa za aktivni odpor. Toda par vrstic naprej berete, da je bila vsaka misel na kak večji odpor proti sovražniku v Sloveniji navaden samomor. Ali je imela Slovenska ljudska stranka torej prav? Ali se mož zaveda kakšne kvasi svojim backom?

Ne moremo se muditi pri vseh lažeh v tem spisu. Samo par drobnih naj še omenimo. Cerkev v Žužemberku, je izgubila dva zvonika. In kdo je kriv? Menda vendar klerikali! Pobožnemu Kuhlju se zdi silno škoda te cerkve, ker je po njegovem nova in silno draga. Gotovo je škoda. Toda zakaj lagati, da je nova, ko je bila zidana že 1768? V Petrovi vasi je volilo 118 volilcev pri partizanskih "volitvah." Po Krajevem leksikonu pa je v celi vasi 111 ljudi. Hitler je zmagoval 100%, Mirkovi partizani ga dvakrat posekajo. Ni vrag, da ne bi na ta način imeli vedno večine! Poslanec je poslal Kuhelj v jugoslovanski parlament kar 625, to je za dva parlamenta in število slovenskih poslancev je previdno zmanjšal na 25. Tako se vsa storija bere bolj lepo za partizane. Kaj boš pri SANSu počel z resnico? Izgleda, da gotovi ljudje že naprej računajo na neumnost komunističnih bralcev in jim niti na misel ne pride, da bi kdo podvomil v to, kar gospod od SANSa blagovolijo povedati. Pa še ubogi "Mikuž" seveda! Sedaj ga je Kuhelj naredil že za tajnika škofa Rožmana, čeprav se je nesrečni duhovnik prav pridno izogibal škofijske pisarne.

Pa če vam še ni dovolj tega, berite kako navdušeno branijo partizani sveto vero pred pokvarjeno slovensko duhovščino, ki uboga svojega škofa. Partizani te duhovnike v svoji neukrotljivi želji po pravičnosti primerno kaznujejo. Najprej seveda napravijo preiskavo in slovesno obravnavo, kjer žrtve izpove svojo hudobijo, potem pa rešijo slovenski narod takih individuov. Ne verjame? Berite pri Kuhlju.

Njihov duhovni vodja Mikuž je sicer od škofa suspendiran to se pravi, da ne sme maševati, toda mož se ne ukloni in to mu daje pri komunistih veljavo. V Ameriki imamo tudi "independent" cerkve. Toda tu smo toliko natančni, da jim ne pravimo katoliški, ampak odpadniki, toda tam je po Kuhljevo samo Mikuž pošten, vse drugo je za nič. Res je kar zanimivo, kakošno veselje kažejo svobodomiselnici nad odpadlim duhovnikom. Ali si svojo vest tolažijo?

Vero torej partizani spoštujejo, da je kar ganljivo. In praznike imajo tudi radi. Takrat dobe, pravi Kuhelj, vina, takrat pojo in plešejo. Kdo ne bi rad imel praznikov? Seveda ločitev Cerkev od države mora priti. Kako bi mogel pravoveren liberal ali socialist na to pozabiti? Cerkev ne bo dovoljena mešati se v narodno politiko. In slovenski narod bo od tega sit in srečen. Ali ne bi bilo lepše povedano, če bi rekli: Kdor je katoliški, nima volivne pravice. Kaj bi se lovili za besede, če pa gre za te pokvarjene klerikale!

Demokracija cvete sedaj na Slovenskem kot da je tam večni maj. Kmet skoro joka od veselja, da sme tudi on voliti. Po Kuhljevem doslej na Slovenskem prav za prav še vedeli niso, kaj so to volitve. Župani so jim padali kar tako izpod neba. Volijo pa tudi po Kuhljevem samo eno listo, katero z vso pravičnostjo seveda postavijo ljudski varuhi partizani. Na listi je več kandidatov. Tistega, ki ti ni všeč, smeš korajžno prečrtati. Natančno tako kot je bilo v Italiji pod Mussolinijem. In to je demokracija! Vsaj Kuhelj v to verjame. "O srečen čas zdaj Kranjcem pride," je že Prešern napovedal.

Samo nekaj grdihih neresnic in zavijanj ter iz prsta izcu-zanih izmišljotin smo našli, s katerimi spet osrečujejo ameriške Slovence. Kdor ljubi laž, le za SANSom in partizani. Pametnim ljudem pa velja: po njih laži jih boste spoznali.

BESEDA IZ NARODA**Takole je papež govoril**

Boltežur

Demokracija država, pa naj bo monarhična ali republikanska, mora imeti, kakor vsaka druga oblika vlade, v svojih rokah moč, da ukazuje državljanom z resnično in učinkovito oblastjo.

Drugače ne more biti. Smisel in smoter države to zahteva. Vsak človek je osebnost sam zase in to mu prinaša neododajne dolžnosti in pravice. Iz teh temeljnih človekovih lastnosti izvira tudi prava urejenost človeškega družabnega življenja. Država je pa socialna naprava, ki mora imeti oblast, kakor vsaka socialna ustanova, zakaj brez primerne oblasti nobena družabna ustanova ne more ostati pri življenju.

Če bi se ljudje sklicevali na svoje osebne svoboščine v taki meri, da bi izjavljali popolno neodvisnost od kake višje oblasti in trdili, da jih nobena sila ne more držati v kakih mejah — kaj bi bilo? Izpodkopali bi tla svojemu lastnemu dostojanstvu in v svobodi. Saj bi s takim početjem postavili na glavo ves naravni red, ki mora voditi človeško družbo.

Posamezen človek, vlada, država — vse je postavljeno na en isti temelj človeške osebnosti. Troje skupaj, pa prav tako vsake zase, imajo svoje odločene pravice. Zato je to troje med seboj tako povezano, da ali skupno stopijo ali skupno pade. In odkod prihaja ves ta naravni red? Že sam zdrav razum ga nam razodeva. Še bolj nam ga pojasnjuje krščanska vera. Ta red prihaja od samega osebnega Boga-Stvarnika. Iz tega sledi, da je človekovo osebo dostojanstvo ravno tako kot veljava človeške družbe volja božja. Vsaka politična oblast ima svojo moč le zato, ker je deležna božje oblasti.

Nobena oblika vladavine ne sme prezreti te tesne in nerazdružljive zveze med zemeljsko in božjo oblastjo — najmanj pa demokracija! Ako to zvezo zametava ali je vsaj na zunaj nič ne upoštevajo tisti, ki imajo državne vaje v rokah, s tem sami sebi izpodkopavajo oblast. Potem gre v izgubo lahko vsa socialna moralnost in ostane samo še neka navidezna lepa, toda čisto formalna demokracija, ki utegne služiti le kot nekaka masaka za vse mogoče reči, ki v resnici niso prav nič demokracije.

Potrebna je torej jasna zaveza o tem, kaj namerava Bog z vsakim človeškim društvom. Obenem s to zavestjo mora iti roko v roki globok čut za vzvišene dolžnosti spričo vseh človeških družabnih dejavnosti. Samo ta zavest in ta čut usposobi vladajoče, da morejo izpolniti svoje naloge v zakonodaji, v sodnih zadevah in v eksekutivi. Ta zavest in ta globoki čut odgovornosti jim vlije v dušo tisto nepristranost, objektivnost, lojalnost in poštenost, brez katere demokracija vlada ne more brez velikih težav zagotoviti zase potrebno spoštovanje in podporo od strani boljšega dela naroda.

Potreben je torej globok čut za načela, ki so podlaga vsega političnega in socialnega reda, če naj bo zdrav in naj odgovarja pravilom postavnosti in pravičnosti. Ta čut je nujno potreben zlasti tistim, ki imajo kot predstavniki naroda v kakoršnem koli demokracijem režimu nalogo, da delajo postavne, imajo torej legislativno moč.

V vsaki normalno ustanovljeni demokraciji je narodno predstavništvo (parlament) tisto važno središče, iz katerega tečejo politične smernice na vsa polja javnega življenja v državi, naj že bo v korist ali v pogubo narodu. Zato je neobhodno potrebno, da so narodni poslanci ljudje visoke moralne vrednosti, da so zmogni svojih nalog in jih odlikuje umska bistrost. Od zmognosti ali nezmožnosti parlamentarcev v demokraciji odvisi življenje ali smrt naroda, njegov procvet ali propad, zdrav napredek ali neprestan nered in nemir.

(Dalje pride.)

Zanimive filmske slike

Društvo sv. Družine v Maple Heights bo imelo v nedeljo 18. marca ob petih popoldne zanimiv program filmskih slik. V tem programu bodo prikazane slike iz st. clairskega pogorišča, iz starega kraja, Mladinskega pevskega zbora iz Maple Hts., nekaj iz Pasijona in druge.

Članstvo in cenjeno občinstvo je prav prijazno vabljeno, da se udeleži te slikovne predstave. Slike bo iz prijaznosti kazal g. Anton Grdina. Ker je bilo vedno povpraševanje, kdaj bo društvo kaj takega priredilo, zato smo se odločili za ta postni čas, ker po veliki noči gre vsak rad v prosto

naravo.

Člani, posetite to predstavo in pripeljite s seboj tudi svoje prijatelje. Za društvo sv. Družine št. 207 KSKJ.

Fred M. Filips, tajnik.

Za Rdeči križ

Redne pevske vaje Mladinskega zbora na Waterloo Rd. se vrše vsak četrtek ob 5:30 popoldne pod vodstvom ge. Anne Vadal.

Vse starše naših pevcev prosimo, da redno pošiljate svoje male k pevskim vajah. Prirediteljski program se bo vršila 8. aprila, to je, prvo nedeljo po veliki noči. Polovico preostanka od te prireditve bo oddano za Rdeči križ in druge dobrodelne namene.

Čas je kratek in zato je nujno potrebno, da pevci redno prihajajo k vajah, da se pripravijo za nastop.

Odbor.

France z Brazil Rd. pripoveduje

(Konec).

Kljub temu, da je bila država suha, pa je že kdo prinesel po par kvortov kake pijače, da je bilo malo veselja. Navadno je šel kateri izmed delavcev po pijačo v Ohio, kjer je bila bolj poceni in potem jo je pa drago prodal.

Tako sem se bil tudi jaz nekoč podal iskat te "božje" kapljice in jo tudi z velikim trudom prinesel. V Ohio sem hitro prišel in tam ostal en dan, a za nazaj pa sem potreboval kar dva dni. Moral sem iti precej daleč okoli, kajti če bi me bili kje prijeli, bi mi bili vzeli pijačo, mene pa zaprli. Zato pa sem moral daleč okoli in dolgih osem ur po gozdu, kar pač ni bilo lahko z dvema kovčegoma v rokah in v vsakem po 15 kvortov. Ko sem tako prišel na mojo zadnjo postojajo krog treh popoldne, sem stopil še v mesto in si kupil mesa in kruha, pa hajdi zopet na pot.

Hodil sem že nekako štiri ure, mračilo se je že. Zato pa sem se ustavil ob studencu, si zakuril ogenj, spekel nekaj mesa in večerjal. Po večerji pa sem nanesel skupaj lesa za nočni ogenj in kmalu zaspal. Ko sem se prebudil, sem zopet malo naložil na ogenj in spet zaspal. Tako je bilo kaj prijetno, sicer sem bil sam tako daleč v gozdu, pa kaj zato, ko ga naj se pa bojim.

Naslednjega dne sem se zgodaj podal zopet na pot in dospel v kempu krog polne. Ko so pa moji tovariši prišli zvečer z dela, so bili pa vsi krog mene in hiteli izpraševati, kaj sem prinesel in vsak je hotel brž vedeti, kje imam tisto dobro robo, katere so si vsi tako neizrečeno želeli. V Ohio sem plačal krog 75c za kvort, a tam sem pa dobil po pet dolarjev zanj, pa to ni bilo prav nič preveč za tak trud. No, potem je bilo pa veselje. Izpraševali so me tudi, kje sem bil čez noč. Povedal sem jim, da kar v gozdu, saj kaj mi pa kdo more, ko pa imam vedno s seboj dobrega prijatelja — samokres.

Nekega dne pritečeta dva gozdarja v kempu in hitita pripovedovati, da sta videla v gozdu medvedko z dvema mladičema. Kje vendar so, bi bili nekateri radi vedeli in ali so mladiči že veliki. Povedala sta, da so mladiči menda baš dobro shodili, torej so še prav majhni. Takoj se eden oglasi: pojdemo po mladiče in jih bomo superintendantu prodali, ker nam je že naročil, da če bi kdaj dobili kakšne medvede, da jih ujamemo zanj.

Pa se oglasi eden: nikarte, pustite medvede v miru in ne dražite vraga kosmatega, ker vam bo še žal, ne poznate medvedov, če jim odvzamete mladiče. Drugi pa se oglasi: kaj pa ti veš o medvedih, dobili jih

bomo po konec besedi. Pojdimmo in bomo pazili, kdaj bosta stara dva odšla na lov in tedaj bo naša prilika. Res so odšli in čez kake štiri ure so se vrnili z obema mladiči, ki sta izgledala kot mlade mačke. Hitro so poklicali v mesto superintendenta in mu povedali, da naj takoj pride po mladiče. Čez kako polduro uro se je že pripeljal z lokomotivo. Mladiče so djali v lesen zaboj in na voz. Fantom je pa plačal 25 dolarjev in se odpeljal.

Tedaj pa se zopet oglasi prvi gozdar: Fantje, nocoj bomo imeli koncert brez vstopnine in še kakšen bo. Le glejte, da dobro zaprete vrata, pa konje spravite v hlev, ker če ne, ne bo zjutraj nobenega pri kempu, ker bodo od strahu pobegnili. Pa tudi mi se pripravimo za dober sprejem medvedov, ki bodo iskali mladiče, katere bodo prav gotovo sledili do tukaj.

In res, ko je bil komaj mrak, se je že začelo. To vam je bilo rjojenja in lomastenja. Mladiče drevje, že precej odraslo, je šlo vse v trske. Konji v hlevu so razbijali in že smo mislili, da ne bo niti enega živega več zjutraj, da se bodo vsi pobili. Medveda pa sta bila prišla prav na vrata trkat, kot bi nas vpraševala, kje so mladiči.

A niti eden se ni oglašil in bi jim bil voščil dober večer. Se reče, saj smo imeli nekaj pušk v kempu, a kaj bo tisto, še bolj bi jih bli razdražili ne pa ubili. To je bilo vso noč in potem še drugi dan, čeprav ne prav pri kempu, a ven si pa vseeno nihče ni upal niti deset korakov proč od kempe. Če se je kdo le prikazal, pa sta že medveda zarjovela nad njim, da jo je urnih krač odpihal v kempu in hitro vrata zadelal.

To se je vleklo nekako tri dni. Nato se je pa superintendent pripeljal in s seboj prinesel nekaj dobrih pušk, kajti tiste tri dni ni šel nihče na delo. Ko smo pa dobili puške, tedaj se je pa pričela vojna. Saj če bi bili takrat vedeli da clevelandske in barbertonske jagne, bi bili prav gotovo nje poklicali na pomoč in ni vrag, da bi jih ne bili ugnali (ali pa morda medvedi nje — se ne ve brez ciganke). Tako pa smo že naslednjega dne poslali medvede v večna lovišča in tako smo dobili zopet drugih deset dolarjev nagrade. Alo, sedaj pa brž nekdo po pijačo, da bomo pili na medvedovo kožo, saj smo jo pošteno zaslužili.

Neke nedelje popoldne sem šel malo v gozd na izprehod, ker sem rad tako pohajal po gozdu, če mi je le čas dopuščal. Ko tako hodim in premišlujem, zaslišim naenkrat neko lomastenje. Kaj mora to neki biti, gotovo je kak slon, ampak slonov ni tod okrog, pa se mi prikaže kosmata glava medvedova in naposled cel medved. Obstal sem in medved tudi, pa sva se tako gledala drug drugega. Jaz bi mu bil rad voščil dobro jutro, pa nisem mogel spraviti besede iz sebe, menda od samega občudovanja, ko sem srečal tako lepega strica (menda ja ...). Nato se pa medved postavi na zadnje noge in me še kar naprej ogleduje. Premišljevam, kaj neki hoče sedaj medved od mene. Cigarbo bi mu bil dal, pa nisem imel nobene pri sebi. Z najlepšimi mislimi sem ga obsipal in mu vse obljubil, samo, da bi se spravil spiti, ampak rekel nisem besede, to je bilo le vse v moji glavi. Malo se je z šapo počel lizati po glavi kot bi hotel vzeti kučmo z glave, pa se je menda spomnil, da se preveč trdo drži. Samo malo pokimal mi je in odšel.

Gledal sem za njim in si mislil: le pojdite stric domov pa še gospo pozdravite doma ... Nekaj je zagodrnjal, menda je mislil reči hvala lepa za pozdrav. Nato sem jo pa tudi jaz

(Dalje na 3 strani)

Ker sem zelo olikan menda ja, sem se našel čemu uradniškemu št. zahvalil za recept o ajmoht dobro izpolni pravi, da ga bom po tu brez nevarnosti za mojo življenje lahko poh Micki in Francetu za moja večna -hvalažnost sprotne slučajju se pa ko pripravita na kritič saje v ofico.

"Tako strašno sem ležen za ajmoht, to se recept zanj," sem slovil, ko sem vlačil nase nošeno suknjo, "da bi raje povabil k sebi ajmoht, ki ga bom skoli mojimi lastnimi rokami, koško v drenju s prosa ko so rekli: "Saj bi v na južno, pa nimamo se Farne zahvaljuje na nobaviljo k banketu.

"Saj bi nama lahko ajmoht ven na porč, če prostora," doda Micka. "Križana gora, kaj je rekli, če bi videli bi porču ljudi s krožni nih," se naglo izgovarjem hitro iz ofica, pred res prignala do tega, vabil na večerjo.

"Kaj pa roštanje?" menoji Marička, ko sem pol zunaj. "Kakšno roštanje?" nazaj k njima. "Kaj ti nisem našel vseh drugih dobrot, ki roštanje?"

"Saj se mi res zdi, kaj takega slišal," pomnim. "No, ja, pa bežijo niti ne vprašaj, kako nje napravi. Lep ajmoht, to, to pa rečem."

"Veš, Jack," pomni roštanje da ajmohtu kor da zlato jesensko čarju tisto mavrico, čarju vpije živijo, vo roštanje ta pravo mohtu."

"Vidita, jaz sem se roštanje kar kupi, kot recimo majaron bno."

"Strama," me pouče je v kuharskih zadevah ma obvladovala pot nje si moraš sam paziti moraš, da g liš."

"Zdaj me je začelo nekam skrbeti, ko pa ko važnosti na takov nje. Tok razodenje ko se napravi, morda le-spravil skupaj, saj sem tako neroden čisto izgledam."

"Vzemim malo moke čne France, pa ga pro zastopnice ženskega ustavi: "Počakaj, bom jaz povedala o se je enkrat p roštanje, ki se je v roštanja, "menda na ponvi nekaj mada dodaj par žlik med mešaj. Ko zarumeni ajmoht — to je vse."

"Joj, samo to! kunštata, kot bi roštanja težja kot v raketo, s katero bi vzetil kučmo z glave, pa se je menda spomnil, da se preveč trdo drži. Samo malo pokimal mi je in odšel.

Gledal sem za njim in si mislil: le pojdite stric domov pa še gospo pozdravite doma ... Nekaj je zagodrnjal, menda je mislil reči hvala lepa za pozdrav. Nato sem jo pa tudi jaz

TRPLJENJE MLADE MATERE

ROMAN

"Lahko bi te bila ubila!" vzkligne Edward ter pokrije bledi obraz Elizabetin s poljubila. "Strašna nesreča mi je grozila, ne da bi bil le količkaj slutil o njej."

"Zopet si tukaj — kako se zahvaljujem Bogu za to — rada se že še zaceli — samo izguba krvi me je tako oslabilila."

"Pogum, Elizabeta! Tu sem privedel starega samotarja Si-erre semkaj."

Kakor se je zdelo, so te besede zelo blagodejno vplivale na ranjeno, zakaj, dvignila se je pokonci, in njena lica so nanovo oživila.

"Starega samotarja? Ali si ga vendarle našel? Kje je?" je vprašala.

"Morda bi ga ne bil našel, da ni do smrti bolan obležal tamkaj v gorski globeli. Mislim sem že, da je mrtev, ko sem ga bil zasledil v goščavi."

"Ali je mrtev?" vzkligne Elizabeta prestrašena ter sklene roke.

"Mojemu prizadevanju se je končno posrečilo dognati, da je še nekaj življenja v njem," nadaljuje Edward. "Toda še sedaj se ne gane in leži, kakor bi bil mrtev zavrt v plahto, privezano ob sedlu na konju."

"Za božjo voljo, prinesi ga notri. Na vsak način ga mora-

va ohraniti pri življenju." Elizabeta vstane. Misel na starca in skrb zanj ji je vsaj navidezno pregnala vse bolečine.

Edward pohiti prvi iz sobe in potem iz hiše, stopi k svojemu konju, odveže plahto ter odnese starca v sobo.

"Če umre," zavzdihne Elizabeta vijoč roke, "potem je vse izgubljeno."

"Nikar ne obupaj, Elizabeta," jo tolaži Edward. "Nemudoma pohitim v Wilson City po starega Braddocka. Ta bo s svojimi zdravili pomagal tebi in staremu samotarju."

"Da, le stori to, moj Edward Jaz pa hočem skrbeti medtem za starca; položi starca na svoj posteljo v sosedni sobi! Bog bo že toliko usmiljen, da se še enkrat prebudi."

In tako sta starca odvila ter ga položila na posteljo. Elizabeta je šele sedaj natančneje motrila nepremične poteze na starčevem obrazu.

"Moj dragi Edward," zašepeče Elizabeta ter pokaže na zagonetnega starca, ali ni podoben tvojemu stricu?"

"Imaš prav. Zelo mu je podoben. Ali moj stric Sam je več let mrtev. To je samo slučaj, in slučajev je dosti v življenju."

"Jaz hočem biti pri njem, ti pa pojezdi v Wilson City po Mr. Braddocka."

Elizabeta je stopila k postelji ter pričela božati starca z roko, ki jo je mogla pregibati, po čelu in mu popravlja razmršene lase.

In pogledala je hvaležno proti nebu.

"Se je živ, še ima toplo kri," zašepeče, "oh, moj Edward, da se le prebudi, zave ter izpozna mene. Potem je še nekaj upanja zame."

"Bog ne zapusti naju, Elizabeta, in jaz sem našel naposled važno pričo."

"Hiti, moj Edward, ter privedi semkaj dušnega pastirja, Mr. Braddocka! Čeprav me ni hotel priznati, vendar potrebujeva njegovo pomoč."

"Tudi tvoja rana potrebuje njegove pomoči, in jaz že kar hrepenim zopet videti starega in čistilivega moža," pristavi še Edward, "vedno sem imel tega starega dušnega pastirja iz Wilson City rad. Zelo dobrega in plemenitega srca je."

Edward poljubi Elizabeto, ki je ostala v hiši pri nepremično ležečem starcu, ter odhitel venkaj, kjer je zasedel svojega konja.

"Ne še v hlev danes," reče živali, "Moraš še dalje, ne pomaga nič, ne smeja si dati še počitka."

In spel se je Edward na konja. Zvesta žival je menda razumela besede svojega gospodarja, zakaj, zarežgetala je ter se spustila v dir.

Edward je jezdil po deželni cesti, ki je držala mimo Wilsonovega gradu. Ko se je bližal poslopju, je videl, da so okna vsa razsvetljena. Armenija je bila brezdvomno še v palači. To bi bilo morda še jako ugodna okolnost, če se bo zavedel stavec. No, saj se mora vse v kratkem odločiti. Edward je naglo smuknil mimo poslopja. Navdajale so ga čudne misli. Noč je bila že nekoliko svetlejša, zakaj luna je prisvetila, in nebo je bilo vedro.

Edward je kmalu dospel v mesto ter nemudoma zavljal proti hišici starega Braddocka, ki

je bil slučajno doma. Edward skoči s konja, ga priveže ter stopi v hišo. Mr. Braddock ga je moral čuti, zakaj, zgoraj je odprl svoja vrata ter rekel: "Temno je po stopnicah, bodite oprezní, da ne padete!"

Odsev v sobi goreče svetilke je padal na gosta, ki je stopil k starcu ter mu segel v roko.

Abraham Braddock strmi par hipov v gosta, nakar vpraša začuden: "Mylord — ali ste zares vi? Ali ste zares Mr. Wilson?"

"Ne motite se, dobri, stari mož, jaz sem Edward Wilson. Prišel sem k vam prosit pomoči. Že dolgo se nisva videla."

"Že dolgo ne, Mylord!" "Vi ste še zmerom stari, dobri Mr. Braddock."

"Kako sem vesel, da vas zopet vidim, Mylord! Kar naravnost vam povem, da sem vas imel najrajši v Wilsonovem gradu. In kako se je vse predrugačilo tamkaj. Človeka kar nič več ne veseli iti tja. Vselej se me polasti nekakšna groza, kadarkoli prestopim prag Wilsonovega gradu. Toda s čim vam morem pomagati, Mylord? Karkoli je v moji moči, vam dam iz srca rad."

"Prišel sem se kaj vas poprosit pomoči za Elizabeto, svojo ženo —"

"Kaj govorite, Mylord? Za svojo ženo? Mrs. Elizabeta Wilson je vendar že zdavnaj mrtva!"

"Ona je živa, Mr. Braddock! Ona je tista Elizabeta, ki je tukaj ne marajo pripoznati, ki ji pravijo Elizabeta Robin. Toda vse to je posledica spletke, ki jih je skoval Jozua Wilson!"

"Mylord — ali je to mogoče? Jaz sam sem dvomil! Vrjel sem vdovi Robin."

"Do danes mi je manjkalo dokazov," nadaljuje Edward. "Ali sedaj jih bom, če Bog da, doprinesel lahko! Našel sem starega samotarja, ki je rešil mojo Elizabeto v sreeških globelih. Ta stari samotar —"

"Ali mislite starca v srebrnosivem plašču, Mylord?"

"Da, njega. Tam gor v mali koči ob Sierrí je."

"Starec, ki so ga imeli ljudje za prikazen Sama Wilsona?"

"On je pri meni. Nekoliko je podoben mojemu rajnkemu stricu. Tudi njemu je treba vaše pomoči, Mr. Braddock. V nezvesti je, nepremično leži kakor mrlič, ali vendar je še nekoliko življenja v njem."

Stari Braddock, ki ga je ta nepričakov avanncoia silno zanimala, je prosil Edwarda, naj mu opiše samotarjevo stanje in

Elizabetino rano. Ko je bilo to storjeno, je zbral svoja zdravila ter si vzel klobuk in palico.

"Ali veste, kaj mislim?" skonča Edward, "Strela ni oddal nihče drugi, kakor Jozua Wilson."

Stari Braddock obstane za hipce.

"To je pač mogoče, Mylord," reče, "zelo mogoče, zakaj prav dobro vem, da je on vsega zmožen. V strahu sem za njegovo pamet. Zdi se mi, da znori, saj ga že zdaj včasih popade norost."

"Pojdiva, dobri starček! Časa ne smeja izgubljati, zakaj, do smrti oslabei samotar potrebuje nujne pomoči."

Mr. Braddock si dene klobuk na glavo, si spravi zdravila ter vzame palico v roko.

"Jaz sem pripravljen, Mylord," reče.

Oba moža odideta po stopnicah ter stopita iz hiše.

"Poslužite se mojega konja, Mr. Braddock," reče Edward.

"To bi se ne spodobilo, Mylord. Konj je vaš," odgovori Abraham Braddock.

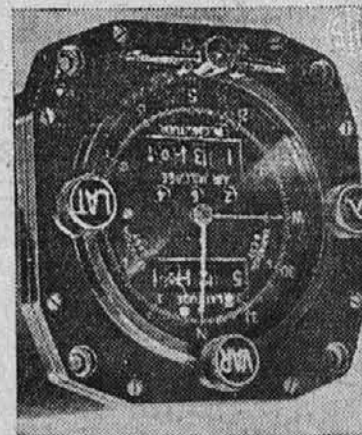
"Potem pa hočeva hoditi peš oba. Konj je truden," pove Edward ter odide s starim dušnim pastirjem iz mesta proti samotni koči ob Sierrí.

Med potjo je Edward svoje-

mu tovarišu še vse natančneje razložil.

"Naj bo že tako, ali tako, Mylord, težka usoda vas preganja vsekakor, "pripomni stari Braddock h koncu. "Zdi se mi, kakor da bi bil Wilsonov grad preklet. Meni je mnogo več znanega, kakor si pa vi mislite, pa molčim, zakaj, v moji notranjosti je dozorelo nekaj v strašno gotovost, česar pa še ne smem povedati, ker mi manjka dokazov za to. Eno pa vam lahko povem: moja noga se mi vselej trese na pragu ponosnega poslopja."

"Tekom let ste vse zasledovali z lastnimi očmi ter videli mnogo izprememb v Wilsono-

V BLAG SPOMIN
PRVE OBLETNICE SMRTI NAŠE
PRELJUBLJENEGA
POZABLJENEGA
SOPROGA IN OČETA

RE-NU AUTO BODY CO.
982 East 152nd St.
Popravimo vaš avto in prebarvamo, da bo kot nov.
Popravljamo body in fenderje.
Welding!
J. POZNIK — M. ZELODEC
Glenview 3830.

FR. MIHČIĆ CAFE
7114 St. Clair Ave.
ENDicott 9350
6% pivo, vino, žganje in dober prigrizek. Se priporočamo za obisk.
Odprto do 2:30 zjutraj

East 61st St.
FRANK RICH
1109 E. 61st
HENDERSON
Se priporoča za popravilo nje vašega avtomobila.
dobro.

Kraška kamnosečarstvo
15425 Waterloo
IVanhoe
EDINA SLOVENSKA
CA NAGROBNIT

In Loyal Support
of our fighting men, we have
pledged ourselves to remind
every American to buy more
War Stamps & Bonds

Mary's Fashion Show
6521 ST. CLAIR AVE.
Posebnosti za veliko

Ravnokar smo prejeli specielno za veliko zalogo oblek, vseh barv in lepo pisanih. Vse dragi zbraven priliga. Najnovejši okraski za vašo veliko obleko.

Lepa zaloga bluz za vašo velikonočno obleko.
Odprto vsak večer
do velike noči od 9 zjutraj do 9 zvečer
GIROZAN in SABETTI, lastnici

UNCLE SAM SEZI
USED COOK-ING FAT GOES INTO LUBRICANTS

LUBRICANTS
INDUSTRIAL

1866

1945

NAZNANILO IN ZAHVALA

Globoko užaloščeni naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prebridko vest, da je nemila smrt odvzela iz naše srede ljubljenega in nikdar pozabljenega soproga in očeta.

John Germ

ki je po kratki bolezní spreviden s svetimi zakramenti zatisnil svoje trudne oči in za vedno v Bogu zaspal dne 12. februarja 1945. v starosti 78. let.

Doma je bil iz fare Zagradec pri Fužini in je bil rojen 19. marca 1866.

Po opravljeni zadušnici v cerkvi sv. Vida smo ga položili k večnem počitku dne 15. februarja 1945. na Calvary pokopališče.

Globoko hvaležni se želimo tem potom prísčno zahvaliti Monsignor Rt. Rev. B. J. Ponikvarju za obiske in tolažbo v bolezní, za podeljene svete zakramente, za molitve ob krsti in spremstvo iz Anton Grdina in Sinovi pogrebne kapele v cerkev in na pokopališče, za opravljene cerkvene pogrebne obrede ter za ganljiv tolažilni govor v cerkvi.

Iskrena zahvala naj velja vsem, ki so ga obiskali v bolezní, vsem, ki so nam bili v tolažbo in pomoč na en način ali drugi v teh težkih in žalostnih dnevih! Ravno tako iskrena hvala vsem, ki so ga prišli pokropiti, vsem, ki so čuli in molili ob krsti ter se udeležili svete maše in pogreba.

Prísčno zahvalo želimo izreči vsem, ki so v blag spomin pokojnemu okrasili krsto s krasnimi vencí cvetja ter vsem ki so darovali za svete maše za dušo pokojnega, kakor tudi vsem, ki so dali svoje avtomobile na razpolago pri pogrebu.

Nadalje naj velja naša prísčna zahvala nosilcem krste, ki so ga nosili in spremili do groba. Našo prísčno zahvalo naj sprejme Anton Grdina in Sinovi pogrebni zavod za vso vsestransko prijazno naklonjenost in postrežbo in za lepo urejen pogreb.

Predragi in nikdar pozabljeni soprog in oče, dokončalo se je Tvoje zemeljsko trpljenje in moral si nas zapustiti. V globoki žalosti nad tvojo izgubo pošiljamo prošnjo k Bogu, da Ti podeli večni mir v zasluženem počitku v hladni ameriški zemlji in večna luč naj Ti sveti.

Žalujoci ostali:

MARY GERM, soproga,
MARY poročena FOGARTY in ANGELA, hčeri;
VICTOR, sin.

Cleveland, Ohio, 15. marca, 1945.

V BLAG SPOMIN
DRUGE OBLETNICE SMRTI NAŠE
NEPOZABNE SOPROGE IN
DOBRE MATERE

Agnes Dežman

ki je za vedno zatisnila svoje blage oči
15. marca 1943.

Ljuba soproga in draga mati, prežgoda si nas zapustila, ko ni dneva ne noči, vedno nam si pred očmi zastajal Te iščejo naše oči, a Tebe od nikoder ni.

Žalujoci ostali:

SOPROG IN OTROCI.

Cleveland, O. 15. marca 1945.

V BLAG SPOMIN
TRETJE OBLETNICE SMRTI NAŠE
SEGA NIKDAR POZABLJENEGA
SOPROGA IN OČETA

John Krizaniča

Počivaj v miru v hladni zemlji, dokler se zopet snidemo nad zvezdami.

Žalujoci:

SOPROGA ANA,
SINEK IN HČERKA

Cicero, Ill.